

Az első jogalappal a felperes azt kifogásolja, hogy az egységes, összetett és folyamatos jogsértésnek való minősítés sérti az EUMSZ 101. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkét. Ezzel a megengedhetetlen átfogó szemlélettel az alperes megszegte azon köteleességét, hogy a határozat egyes címzettjeinek egyéni magatartásmódját vonja jogi értékelés alá, és harmadik személyek nem betudható magatartását jogilag megengedhetetlen módon róttá fel, megsértve ezzel a *nulla poena sine lege* elvét.

A második jogalappal a felperes másodlagosan a határozat személyre szóló indokolása hiányában az EUMSZ 296. cikk második bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértését kifogásolja.

Továbbá a felperes harmadik jogalapként felhossa, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mert a felperes nem vett részt a felrótt jogsértésekben azokon az érintett termék- és földrajzi piacokon, amelyeket a határozat említ, és nem került bizonyításra, hogy kartelljogi jogsértést követett el.

Negyedik jogalapként a felperes előadja, hogy jogellenes az egyetemleges bírság kiszabása a felperessel és a franciaországi, belgiumi és ausztriai leányvállalataival szemben. Az ilyen egyetemleges bírságolás sérti az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (1) bekezdésébe foglalt *nulla poena sine lege* elvét és az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (3) bekezdése szerinti — a 48. cikkének (1) bekezdésével és az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkével összefüggésben értelmezett — bűnösséggel arányos büntetés elvét.

Az ötödik jogalap keretében a hiányos bírságszámítást vitatja. E tekintetben előadja, hogy az alperes olyan forgalmat is bevont a számításába, amely eleve nem lehet összefüggésben a felhozott kifogásokkal.

Hatodik jogalapként a felperes az eljárás elhúzódását, ennek a bírságszámítás során való figyelmen kívül hagyását, ezáltal pedig az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének megsértését kifogásolja.

Hetedik jogalapként a bírságszámítás keretében — a jogsértésben való állítólagos felperesi közrehatás értékelése során — elkövetett mérlegelési hibát kifogásolja. A felperes ezzel összefüggésben kifejti, hogy az EUMSZ 101. cikk megsértésének — alperesi feltételezésnek megfelelő — elfogadása esetén is túlságosan magas és aránytalan lenne a bírság. A felperes álláspontja szerint az alperes megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (3) bekezdésébe foglalt — a 48. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — bűnösséggel arányos büntetés elvét. Továbbá az alperes a jelen esetben nem szabhatott volna ki a felperessel szemben a vállalatcsoport forgalmának 10 %-át kitevő maximális bírságot.

2010. szeptember 8-án benyújtott kereset — Hansa Metallwerke és társai kontra Bizottság

(T-375/10. sz. ügy)

(2010/C 301/63)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Németország), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Hollandia), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Olaszország), Hansa Belgium Sprl (Asse, Belgium) és Hansa Austria GmbH (Salzburg, Ausztria) (képviselő: H. J. Hellmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék a felperesekre vonatkozó részében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.092 — fürdőszoba-felszerelések ügy) 2010. június 23-án hozott és a felperesekkel 2010. június 30-án közölt határozatot;
- másodlagosan: a Törvényszék csökkentse a felperesekkel szemben kiszabott bírságot;
- a Törvényszék az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek keresete a COMP/39.092 — fürdőszoba-felszerelések ügyben 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges bizottsági határozat ellen irányul. A megtámadott határozatban a Bizottság bírságot szabott ki a felperesekkel és más vállalkozásokkal szemben az EUMSZ 101. cikk, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt. A felperesek — a Bizottság álláspontja szerint — folytatólagos megállapodásban vagy összehangolt magatartásban vettek részt a fürdőszoba-felszerelések piacán Belgiumban, Németországban, Franciaországban, Olaszországban, Hollandiában és Ausztriában.

Keresetük alátámasztására a felperesek elsősorban úgy érvelnek, hogy felperesekkel szemben kiszabott bírság megengedhetetlen módon meghaladja az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerint megengedhető felső összeghatárt, mivel az alperes határozatában a Hansa Metallwerke AG téves globális összforgalmát vette alapul.

Másodszorban a felperesek a bizalomvédelem elvének megsértését kifogásolják. A felperesek úgy vélik, hogy az alperes a közigazgatási eljárásban súlyos eljárási hibákat vétett, ezáltal az eljárásban részt vevő más személyekkel szemben hátrányosan kezelte őket. E körülményt, noha az eljárás folyamán megígérte, az alperes nem veszi figyelembe a megtámadott határozatban.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (H L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

Harmadsorban a felperesek előadják, hogy az engedékenységi közlemény⁽²⁾ tekintetében téves bírságszámítás miatt az alperes megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését. Azt kifogásolják, hogy noha együttműködtek, az alperes velük szemben nem mérsékelte a kiszabott bírságot.

Negyedsorban a felperesek úgy érvelnek, hogy a visszaható hatály tilalmába ütközik a bírságkiszabási iránymutatás⁽³⁾ alkalmazása olyan helyzetekre, amelyek annak közzététele előtt már lezárultak.

Továbbá előadják, hogy az alperesi bírságkiszabási gyakorlat nem felel meg az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében foglalt felhatalmazási alapnak. A felperesek ezzel összefüggésben azt kifogásolják, hogy a megtámadott határozat sérti az egyenlő bánásmód és arányosság elvét. Továbbá az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének az alperes — bírságkiszabási iránymutatás szerinti — bírságkiszabási gyakorlatában való alkalmazása sérti az EJE 7. cikkben és az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkében foglalt büntetések törvényességének elvét.

Végül a felperesek az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének és a bírságkiszabási iránymutatásnak a téves alkalmazását vitatják, mivel az alperes számos alkalmazási és mérlegelési hibát követett el a felperesek rovására. Különösen arra hivatkoznak, hogy a felperesi cselekmények egyéni körülményei vonatkozásában hibás az alperesi bizonyítási eljárás és bizonyítékértékelés.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (H L 1., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.).

⁽³⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL 2006. C 210., 2. o.).

2010. szeptember 6-án benyújtott kereset — Preparados Alimenticios kontra OHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(T-377/10. sz. ügy)

(2010/C 301/64)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Spanyolország)
(képviselő: D. Pellisé Urquiza ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Németország)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2010. június 9-i határozatát (R 1144/2009-1. sz. ügy);

— a jelen keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak; és

— mondja ki, hogy a vitatott közösségi védjegybejelentést el kell utasítani.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

Az érintett közösségi védjegy: a „Jambo Afrika” szóvédjegy a 29., 30. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 2573221., 2573219. és 2573216. sz. „JUMBO” spanyol ábrás védjegy a 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 2217404. sz. „JUMBO CUBE” közösségi ábrás védjegy a 29. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 2412823. sz. „JUMBO MARINADE” közösségi ábrás védjegy a 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 2413391. sz. „JUMBO NOKKOS” közösségi ábrás védjegy a 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 2413581., a 2423275., a 2970754., a 3246139., a 3754462. és a 4088761. sz. „JUMBO” közösségi ábrás védjegy a 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak a vitatott áruk egy része tekintetében helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a felszólalást teljes egészében elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács helytelenül zárta ki az összetéveszthetőséget.